

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120457538
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6120457538.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, vo veci žalobcov: 1/ C.. L. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. Y. XXX/XX, XXX XX V., 2/ C.. K. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. Y. XXX/XX, XXX XX V., obaja zastúpení JUDr. Danielou Trajtelovou, advokátkou so sídlom Komenského 10/C, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovaným: 1/ I. U., nar. XX. XX. XXXX, 2/ L. U., nar. XX. XX. XXXX, obaja zastúpení: Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ zastúpených Slovenských pozemkovým fondom, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 13C/79/2020-254 zo dňa 19. 01. 2023 v napadnutom štvrtom výroku o trovách konania mení tak, že žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

II. Žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj len „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) zrušil podielové spoluvlastníctvo sporových strán k nehnuteľnosti – pozemku registra XXX parc. č. XXX/X, druh pozemkuXXXX o výmere 761 m2, zapísaný na LV č. V. pre kat. úz.V., obecF., okresV. (prvý výrok rozsudku). Súd nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalobcov, a to v podiele 1/1 k celku v režime BSM (druhý výrok rozsudku). Žalobcom 1/, 2/ uložil súd povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1/ sumu 1.014,70 Eur a žalovanému 2/ sumu 1.014,70 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na depozitný účet Slovenského pozemkového fondu, so sídlom v Bratislave, Búdková č.36 (tretí výrok rozsudku). O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobcom 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/ v rozsahu 100 %, pričom žalovaní 1/, 2/ sú povinní ju žalobcom 1/, 2/ uhradiť spoločne a nerozdielne do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške (štvrtý výrok rozsudku).

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 30. 12. 2020 domáhali, aby súd zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti, a to k parcele registra „V.“ číslo XXX/X v katastrálnom území XXX. Vo veci súd aplikoval ustanovenie § 141 ods. 1 a § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaní 1/, 2/ sú spoluvlastníkmi nehnuteľnosti v podiele 2/15 k celku, každý zvlášť a žalobcovia 1/, 2/ v podiele 22/30 k celku a to k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX, kat. úz. V., pozemok registra „XXX“ KN č. XXX/X, F. o výmere 761 m2. Súd mal v konaní preukázané, že medzi spoluvlastníkmi nedošlo k dohode ohľadom zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva a z uvedeného dôvodu žalobcovia 1/, 2/ podali návrh na súd. Súd mal v konaní preukázané, že medzi stranami sporu nebola sporná otázka ohľadne zrušenia a taktiež ani ohľadne spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva, takže toto spoluvlastníctvo mal súd zrušiť a vykonať vyporiadanie tak, že uvedenú nehnuteľnosť prikáže

do výlučného vlastníctva v režime BSM žalobcov 1/, 2/ s tým, že týmto bude uložená povinnosť zaplatiť žalovaným 1/, 2/, ako odstupujúcim spoluvlastníkom, primeranú náhradu. Spornou sa v konaní stala otázka výšky takejto náhrady. Súd mal za primeranú odplatu, ktorá sa má vyplatiť odstupujúcim spoluvlastníkom sumu v zmysle žalobného návrhu žalobcom, teda sumu 10,- Eur, pretože v konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané, že práve táto suma bola vyplácaná ako kúpna cena bývalým spoluvlastníkom uvedenej nehnuteľnosti, od ktorých ich spoluvlastnícke podiely v priebehu súdneho konania žalobcovia 1/, 2/ odkúpili. Týmto spôsobom boli odkúpené spoluvlastnícke podiely bývalých spoluvlastníkov uvedenej nehnuteľnosti zo strany žalobcov 1/, 2/ na základe kúpnych zmlúv, pričom sa jednalo o päť spoluvlastníkov uvedenej nehnuteľnosti. Je možné považovať, že práve táto kúpna cena odráža primeranosť náhrady v danom čase a priestore za uvedené nehnuteľnosti. Jednalo sa o totožnú nehnuteľnosť parcelného čísla, pričom predaj bol uskutočnený práve v roku, kedy sa spoluvlastníctvo zrušovalo a vyporiadalo. Súd neuznal tvrdenia správcu žalovaných o tom, že takáto hodnota, ktorá tvorí primeranú náhradu za vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, má predstavovať sumu, napr. 13,33 Eur za m² tak, ako bolo rozhodnuté v inom súdnom konaní za nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v totožnom katastrálnom území, resp. 14,80 Eur za m² nehnuteľnosti, taktiež v totožnom katastrálnom území, ktorej prevodcom bol práve správca žalovaných 1/, 2/. V prípade predaja nehnuteľností zo strany správcu sa jednalo o prevod vlastníckeho práva v roku 2016, pričom druh pozemku bol rozdielny. Z uvedených dôvodov preto súd žalobe žalobcov vyhovel, zrušil spoluvlastníctvo k uvedenej nehnuteľnosti, ktorú vyporiadal tým spôsobom, že ju v celom rozsahu prikázal do výlučného vlastníctva v režime BSM žalobcov 1/, 2/ a uložil im povinnosť zaplatiť žalovaným 1/, 2/ ako odstupujúcim spoluvlastníkom primeranú náhradu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

3. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 CSP tak, že žalobcovia boli v konaní v plnom rozsahu úspešní, a preto mali nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovaným, ktorí úspešní v konaní neboli a právo na takúto náhradu nemali.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaní 1/, 2/ obaja zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, ako správcom majetku žalovaných 1/, 2/. Odvolaním napadli len výrok rozsudku o náhrade trov konania a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Slovenský pozemkový fond, zastupujúci žalovaných 1/, 2/ ako odvolateľ uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania podľa § 255 Civilného sporového poriadku, súd však pri rozhodovaní o náhrade trov konania nezohľadnil povahu sporu, ktorou bolo konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, v ktorom nie je viazaný žalobným návrhom a rozhodnutie vo veci je rozhodnutím v záujme všetkých spoluvlastníkov, resp. každá zo strán má rovnaký úspech v konaní, keďže žalobcom boli prikázané podiely na veci, naproti tomu žalovaní za ustupujúce spoluvlastnícke podiely získali finančnú náhradu. Odvolateľ poukázal na Nález Ústavného súdu Českej republiky IV. ÚS 404/22 zo dňa 04. 04. 2022, v zmysle ktorého konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je konaní „iudicium duplex“, a teda nie je možné určiť víťaza a porazeného. Procesný úspech nemožno posudzovať podľa toho, ako v konečnom dôsledku k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva došlo. Podporne poukázal i na ďalší nález Ústavného súdu Českej republiky, ako aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 573/2017 zo dňa 15. 11. 2017, v ktorom bolo konštatované, že konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva má charakter, tzv. iudicium duplex; v takom konaní sa javí byť spravodlivým, aby každá strana sporu znášala svoje trovy. Z uvedených rozhodnutí vychádza pri svojich rozhodnutiach i Krajský súd Banská Bystrica, napr. v rozhodnutiach 11Co/41/2022. Zároveň odvolateľ dopĺňujúco uviedol, že žalobcovia v pôvodne podanej žalobe navrhovali primeranú náhradu za ustupujúce spoluvlastnícke podiely vo výške 0,30 Eur za m², ktorá vychádzala zo znaleckého posudku vypracovaného pred šiestimi rokmi pred podaním žaloby a z odborných vyjadrení. V rámci dokazovania v konaní bola na pojednávaní dňa 12. 04. 2022 žalobcom uložená povinnosť predložiť nový znalecký posudok na preukázanie náhrady odstupujúcim vlastníkom za ich spoluvlastnícke podiely. Na podklade ďalších dôkazov predložených do súdneho konania sami žalobcovia podali návrh zmenu petitu, v ktorej súhlasili s primeranou náhradou vo výške 10,- Eur za m², ktorou sa v konečnom dôsledku stotožnil i súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Nemožno preto vyhodnotiť, že sa žalovaní v konaní správali obštrukčne, práve naopak, predložením relevantných dokladov v konaní spôsobili, že samotní žalobcovia podali návrh na zmenu petitu. Zároveň odvolateľ poukázal i na špeciálne postavenie neznámeho vlastníka. Slovenský pozemkový fond, ako ex lege, zástupca neznámych vlastníkov v konaní neháji vlastné záujmy ani práva, pričom ani samotné rozhodnutie súdu žiadnym spôsobom neovplyvní a nedotýka sa majetkovej sféry zástupcu žalovaných. Peňažné prostriedky, ktoré ako vyrovnací podiel za zrušené a vyporiadané spoluvlastníctvo majú

žalobcovia zaplatiť, budú uložené a viazané na osobitnom depozitnom účte Slovenského pozemkového fondu, ako správcu, s ktorým však nemá možnosť nakladať. Slovenský pozemkový fond je len zástupcom neznámeho vlastníka, nie stranou sporu, pričom zástupcovi nemožno uložiť povinnosť náhrady trov konania, tá sa vzťahuje len na stranu sporu. Neznámi vlastníci nemajú známy pobyt, s vysokou pravdepodobnosťou už dávno zomreli, preto nemožno zaviazat' na náhradu trov konania neznámeho vlastníka, pretože rozhodnutie by bolo nevykonateľné, smerovalo by voči subjektu bez hmotnoprávnej subjektivity, majúceho procesnú subjektivitu len preto, že mu ju priznáva osobitný zákon. V uvedenom smere rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici i v uznesení sp. zn. 17Co/75/2021. Odvolateľ preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že žalobcom náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovaným 1/, 2/ neprizná.

5. Odvolanie Slovenského pozemkového fondu, zastupujúceho žalovaných 1/, 2/ bolo doručené žalobcom 1/, 2/ s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

6. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovaných 1/, 2/ zastúpených SPF vyjadrili podaním zo dňa 24. 03. 2023. Uviedli, že v zmysle platnej právnej úpravy je nepriznanie náhrady trov upravené v ustanovení § 257 CSP, kde zákon pre takéto riešenie požaduje splnenie podmienok hodných osobitného zreteľa, ktoré v konkrétnom prípade odôvodňujú iné rozhodnutie, než by prichádzalo do úvahy bez existencie takýchto dôvodov. Napríklad v prípade úspechu sporovej strany, by z určitých konkrétnych dôvodov nárok nebol priznaný. Žalovaní netvrdili v konaní existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ale z obsahu ich podaní vyplýva, že tvrdia, že v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva de facto nikdy nemôže nastať prípad, že by jedna strana bola plne úspešná. Žalobcovia rozhodne nesúhlasia s tvrdením žalovaných v odvolaní, že by údajne žalovaní sa nesprávali obštrukčne v rámci prebiehajúceho konania - v súvislosti s tvrdením žalovaných, že žalobcovia predložili v konaní návrh na zmenu petitu v časti výšky primeranej náhrady. V žiadnom prípade uvedené nebolo dôsledkom konania žalovaných 1/, 2/, či nimi predložených dôkazov. Žalovaní 1/, 2/, resp. ich zástupca počas celého konania spochybňoval výšku náhrady, a to aj po návrhu žalobcov na zmenu petitu, kedy tvrdili, že táto mala byť vyššia, na tomto stanovisku zotrvali aj v samom závere konania na súde prvej inštancie. Žalobcovia aj pred začatím konania a tiež na pojednávaní vo veci samej navrhovali žalovaným riešenie formou mimosúdnej dohody, práve s poukazom na predídenie vzniku ďalších trov konania. Žalovaní 1/, 2/, resp. ich zástupca sa opakovane vyjadril odmietavo. I v rámci žalobnej odpovede sa vyjadril zástupca žalovaných v tom smere, že sa žalobcovia pred začatím konania nepokúsili vec riešiť mimosúdnou cestou, čo sa v priebehu konania podarilo vyvrátiť. Taktiež argumentovať tým, že SPF je „len správca“ majetku nezistených vlastníkov, a teda podľa tvrdení v odvolaní vlastne neexistujú prostriedky na uhradenie prípadnej náhrady, je absurdné. V praxi by to znamenalo, že SPF môže v konaniach vystupovať akokoľvek, vrátane prípadných obštrukcií, sťažovania priebehu konania atď., a to bez rizika, že by za takéto konanie mal niesť následky. SPF disponuje zdrojmi na krytie svojej činnosti a za svoju činnosť (vrátane pasivity, pokiaľ ide o prípadné predchádzanie sporom, práve napr. uzatvárania dohôd so spoluvlastníkmi) zodpovedá. Záverom žalobcovia zdôraznili, že v rámci odvolania je odvolací súd limitovaný podaným odvolaním, pričom žalovaní navrhujú konkrétne rozhodnúť o zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, že žalobcom návrh na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/ nepriznáva“, pričom takýto návrh je však nedôvodný, nesprávny a preto ho žalobcovia navrhli zamietnuť. Zároveň si žalobcovia uplatnili i nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Vyjadrenie žalobcov 1/, 2/ bolo doručené zástupcovi žalovaných 1/, 2/ - SPF dňa 28. 03. 2023 s možnosťou k uvedenému sa v lehote 10 dní vyjadriť.

8. Vyjadrenie k vyjadreniu žalobcov 1/, 2/ podané nebolo.

9. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní zástupcu žalovaných 1/, 2/ podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP z dôvodov vymedzeného v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že je dôvod na zmenu štvrtého výroku rozsudku súdu prvej inštancie o nároku žalobcov na náhradu trov konania v zmysle § 388 CSP.

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

11. V súdnej veci bolo predmetom konania zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva na návrh žalobcov 1/, 2/. Vychádzajúc z rozsudku súdu prvej inštancie, tento porovnávajú so žalobným návrhom žalobcov 1/, 2/ možno konštatovať, že súd zrušil podielové spoluvlastníctvo sporových strán, čím v tejto časti žalobe žalobcov vyhovel, pričom je však zároveň nutné konštatovať, že zrušeniu podielového spoluvlastníctva sa nijakým spôsobom nebránil zástupca žalovaných 1/, 2/, tento rovnako súhlasil s vyporiadanim, so spôsobom vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Odvolací súd však prihliadol na tú skutočnosť, že v pôvodnom žalobnom návrhu žalobcovia v otázke primeranej náhrady v peniazoch a ustupujúcim podielovým spoluvlastníkom tvrdili jednotkovú cenu pozemku 0,30 Eur za m², keď celková výška náhrady k pôvodne označeným žalovaným 1/ až 7/ predstavovala sumu 228,30 Eur. S takto navrhovanou primeranou náhradou zástupca žalovaných 1/, 2/ nesúhlasil, považoval ju za neprimerane nízku. Až v priebehu dokazovania, po poskytnutí lehoty na predloženie súkromného znaleckého posudku na preukázanie primeranosti náhrady, žalobcovia pristúpili k mimosúdnej dohode so žalovanými 3/, 4/, 5/, 6/, 7, resp. k uzatvoreniu kúpnych zmluv, v dôsledku čoho žalobu voči vyššie uvedeným žalovaným vzali späť a tiež navrhli zmenu žaloby, keď ustálili primeranú odplatu odstupujúcim vlastníkom na sumu 10,- Eur za jeden meter štvorcový (v porovnaní s odplatou 0, 30 Eur za 1 meter štvorcový navrhovanou v pôvodnom žalobnom návrhu).

12. Z odvolaním napadnutého rozsudku z jeho tretieho výroku a obsahu odôvodnenia súdu prvej inštancie je zistiteľné, že súd prvej inštancie považoval ako primeranú cenu, resp. adekvátnu náhradu, kúpnu cenu za odstupujúce spoluvlastnícke podiely, ktoré žalobcovia 1/, 2/ nadobudli od predchádzajúcich spoluvlastníkov uvedenej nehnuteľnosti, a to 10,- Eur za m². Možno tak konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie tak nezodpovedá odplate navrhovanej žalobcami v pôvodnom žalobnom návrhu a že úprava, resp. ustálenie primeranej odplaty bola výsledkom kontradiktórnej činnosti sporových strán v konaní, keď i žalovaní 3/ - 7/ boli pôvodne ochotní podielové spoluvlastníctvo zrušiť a vyporiadať, avšak za vyššiu odplatu, než pôvodne navrhovali žalobcovia.

13. Zároveň odvolací súd konštatuje k posúdeniu charakteru podania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, že návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva môže v zmysle ustanovenia § 142 Občianskeho zákonníka podať ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov; každý z podielových spoluvlastníkov má súčasne postavenie žalobcu ako aj žalovaného, a to bez ohľadu na to, kto žalobu podal, nakoľko podaním žaloby je uplatnené rovnaké právo žalovaného; návrhmi strán nie je viazaný a v konaní postupuje ex offo. Z uvedeného vyplýva, že konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva má charakter tzv. iudicium duplex; v takomto konaní sa javí byť spravodlivým, aby každá strana sporu znášala svoje trovy (viď. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3200/2020 zo dňa 02. novembra 2021, ako i uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 573/2017 zo dňa 15. 11. 2017.

14. S poukazom na uvedené možno konštatovať, že v prejednávanej veci o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva s uložením povinnosti výplaty náhrady ustupujúcim podielovým spoluvlastníkom, nemožno jednoznačne konštatovať celkový procesný úspech niektorej sporovej strany, keď rozhodnutím vo veci došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, avšak o výške primeranej náhrady súd rozhodol rozdielne, než v pôvodne uplatňovanej žalobe, priaznivejšie v prospech žalovaných 1/, 2/. Berúc do úvahy i uvedené skutkové okolnosti, charakter konania a jeho výsledok, nemožno konštatovať celkový procesný úspech (či neúspech) jednej zo sporových strán.

15. Zároveň odvolací súd poukazuje i na osobitý charakter subjektu správcu žalovaných 1/, 2/, ako neznámych vlastníkov, ktorým je Slovenský pozemkový fond. Tento spravuje poľnohospodárske nehnuteľnosti, alebo podiely spoločných nehnuteľností vo vlastníctve Slovenskej republiky, nakladá s poľnohospodárskymi pozemkami neznámych a nezistených vlastníkov. Tento je len zástupcom neznámych alebo nezistených vlastníkov, nie je stranou sporu. Preto okrem špecifických okolností, ktoré viedli k sporu a osobitosť konania vedeného voči neznámemu vlastníkovi je potrebné prihliadnuť i na osobité právne postavenie Slovenského pozemkového fondu, ako právnickej osoby, ktorá bola zákonom zriadená, nie za účelom podnikania, ktorá svoju činnosť vykonáva podľa zákona a osobitných predpisov vo verejnom záujme a z tejto činnosti vznikajú práva a záväzky. Slovenský pozemkový fond, ako zástupca neznámych vlastníkov zo zákona, v konaní neháji vlastné záujmy ani práva, pričom samotné rozhodnutie súdu žiadnym spôsobom neovplyvní a nedotýka sa majetkovej sféry zástupcu žalovaného.

Peňažné prostriedky, ktoré ako vyrovnací podiel za zrušené a vyporiadané spoluvlastníctvo, má žalobca resp. žalobcovia zaplatiť, budú uložené a viazané na osobitnom depozitnom účte Slovenského pozemkového fondu, ako správcu, s ktorými nemá tento nemá možnosť nakladať.

16. Zohľadňujúc charakter konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ako i výsledok konania najmä v časti uloženej povinnosti primeranej náhrady, prihliadnuc i na právny status žalovaných, ako neznámych vlastníkov a ich zástupcu zo zákona, odvolací súd dospel k záveru, že v súdnej veci nemožno konštatovať jednoznačný procesný úspech niektorej zo sporových strán a o trovách je nutné rozhodnúť podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V tom dôsledku bude každý z dotknutých podielových spoluvlastníkov, ktorých podielové spoluvlastníctvo sa vyporiadava, znášať trovy konania sám. Z uvedeného dôvodu odvolací súd pristúpil k zmene rozsudku súdu prvej inštancie v jeho štvrtom výroku, majúcom charakter uznesenia a vyslovil, že žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznáva.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, 262 ods. 1 CSP a 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním zástupcu žalovaných 1/, 2/, tento bol v konaní úspešný, keď odvolací súd pristúpil k zmene rozsudku súdu prvej inštancie v časti ukladajúcej odvolateľovi povinnosť, čím bolo žalovaným 1/, 2/ zastúpeným ex lege zástupcom de facto vyhovené. Keďže však žalovanému preukázateľne trovy nevznikli v súvislosti s odvolacím konaním (nebol zastúpený zástupcom z radu advokátov, konal prostredníctvom vlastného pracovníka) odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovaným 1/, 2/, zastúpeným Slovenským pozemkovým fondom, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).